

UCHWAŁA NR XI/114/2019

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 24 kwietnia 2019 r.

w sprawie nadania imienia „Park rodzinny im. dr Olgi Lilien” obiektowi rekreacyjnemu wybudowanemu na Osiedlu Mokrzeszów w Tarnobrzegu

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2019 poz. 506) Rada Miasta Tarnobrzega uchwala, co następuje:

§ 1 .

Rodzinnemu parkowi rekreacyjnemu przy stadionie na Osiedlu Mokrzeszów w Tarnobrzegu nadaje się nazwę „Park rodzinny im dr Olgi Lilien”.

§ 2 .

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 3 .

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta
Bogusław Potański**

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018 poz. 994 z późn. zm.) do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Z inicjatywy mieszkańców osiedla Mokrzychów, na wniosek Prezydenta Miasta Tarnobrzega postanawia się uczcić pamięć dr Olgi Lilien osoby skromnej i wielce zasłużonej, która tworzyła podwaliny opieki pediatrycznej w powojennym Tarnobrzegu nadając nowo utworzonemu parkowi rekreacyjnemu nazwę „Park rodzinny im. dr Olgi Lilien”. Olga Lilien urodziła się 24 grudnia 1903 roku we Lwowie, w rodzinie żydowskiej. Ojciec - Norbert Lilien był znanym lwowskim pediatrą, a z zamiłowania fotografem pejzaży. Matka - Joanna z domu Braun zmarła dość wcześnie, osierocając dwie córki Olgę i młodszą Helenę. Olga Lilien po ukończeniu gimnazjum im. Adama Mickiewicza we Lwowie poszła w ślady ojca, podejmując naukę na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie na wydziale medycznym. W 1927 roku uzyskała stopień doktora nauk medycznych. Praktykę lekarską odbywała przez rok w Stanach Zjednoczonych, w szpitalu Terre Haute, stan Indiana, następnie pół roku w Niemczech, w Berlinie oraz rok we Francji, w Paryżu. Po powrocie do Lwowa uczyła higieny w liceum, którego była abiturientką. Tu także udzielała się i pomagała w laboratorium bakteriologicznym u doktora Henryka Meisla w Państwowym Zakładzie Higieny we Lwowie. Po wybuchu wojny nadal mieszkała we Lwowie. 17 września 1939 roku na tereny wschodnie wkroczyły wojska Sowieckie. Zaczęły się zsyłki i represje. Rosjanie wystawiali ludności nowe dokumenty. Rodzinie Lilien chcieli przypisać hebrajskie nazwisko i narodowość. Jednak ojciec odmówił, przekonując urzędnika, aby zapisał, że oboje są Polakami. Zmienili nazwisko na Mazur. Dr Lilien zostaje z nakazu nowych władz przeniesiona do pracy w Łopatynie ok. 80 km od Lwowa, gdzie pracuje jako lekarz przez kilka miesięcy. Po wkroczeniu Niemców do Lwowa ukrywała się ze względu na swe pochodzenie. Kiedy rozpoczęły się represje: zamknięto wszystkie szkoły. Instytut Meisla został zlikwidowany, ponieważ doktor był Żydem. Wszyscy Żydzi zostali skierowani do getta. Umiera ojciec Olgi, a w niedługim czasie w getcie umiera siostra Helena wraz z mężem. Olga Lilien straciła całą swoją rodzinę. Z najbliższych została jej tylko kuzynka Olga Stande. W styczniu 1942 roku dowiedziała się, że jedna żydówka, która pracowała w Państwowym Zakładzie Higieny, została aresztowana przez gestapo i zabita. W tej sytuacji opuszczenie Lwowa było koniecznością. Z polecenia kuzynki Olgi Stande udała się do swojej znajomej z lat szkolnych Haliny Szymańskiej, która skierowała ją do swojej siostry Barbary, a ta udzieliła jej schronienia. Barbara Szymańska mieszkała i pracowała jako instruktorka w tutejszej szkole rolniczej w Mokrzychowie k. Tarnobrzega. Z pomocą Barbary dostała pracę w szkole rolniczej w Mokrzychowie. Do pracy przyjął ją dyrektor Połowicz i zatrudnił w kuchni. Przez pewien czas była też pomywaczką w internacie i w stołówce, sprzątaczką w szkole a także pracowała w gospodarstwie. Połowicz wiedział, że jest z zawodu lekarzem. Znał jej rodzinę lekarską sprzed wojny ze Lwowa. Olga uczyła dzieci Połowiczów i sprawowała opiekę lekarską nad rodziną. Pracowała tu do końca wojny. Pomoc okazały również siostry zakonne z Mokrzychowa, które ukrywały ją w gospodarstwie rolnym przez jakiś czas. W czasie wojny wspierała pomocą medyczną żołnierzy AK, a po jej zakończeniu działaczy WiN. Dr Olga Lilien z racji swego pochodzenia całą wojnę żyła w zagrożeniu życia. Wspomnienia tego okresu zarówno dobre jak i złe wiążą się nierozzerwalnie z Mokrzychowem. W rozmowach wracała pamięcią do zdarzeń, których była uczestnikiem, dając świadectwo ludzkiej

solidarności. Podczas pokazowej egzekucji (od której później odstąpiono) we wsi Mokrzeszów, po zabiciu żandarma niemieckiego, Niemcy spędzili wszystkich mieszkańców, żeby strachem wymusić zeznania. Jeden z Niemców zauważył u dr Olgi semickie podobieństwo, pokazując na nią, powiedział: „To jest żydówka”. Wtedy wszyscy mieszkańcy i sołtys gromady Mokrzeszów Jan Bila zaprzeczyli temu oskarżeniu. Dr Lilien nikt nie zdradził. Wszyscy wiedzieli, że nie jest stąd i przypuszczali o jej pochodzeniu. Każdy z nich mógł sprzedać ją Niemcom. Wszyscy mieszkańcy jednak ją ochronili. Wśród mieszkańców występuje jeszcze jedna relacja. Jeden z żandarmów Adam Wolman rozpoznał w dr Oldze żydówkę. Wolman należał do okrutnych żandarmów okresu okupacji. Przez podziemie skazany na karę śmierci. Pewnego razu szedł z Janem Bilą drogą prowadzącą na Białą Górę. Idąca do pracy w gospodarstwie dr Lilien musiała ustąpić drogi, widząc żandarma zeszła do przydrożnego rowu. Wolman określił ją po wyglądzie jako żydówkę. Sięgnął po broń do kabury jednak sołtys Bila, odciągnął go od zamiaru zastrzelenia mówiąc: „przecież widzisz jak wygląda niedługo sama umrze, kule będziesz marnował”. Niemiec odpuścił. Po zakończeniu wojny dr Olga zdecydowała się pozostać w Tarnobrzegu. Podjęła pracę jako nauczycielka anatomii w zorganizowanej w zamku Tarnowskich, przez dyr. Połowicza szkole rolniczej. Nieco później wróciła do swojego zawodu lekarza pediatry. Pracowała w szpitalu, przychodni zdrowia. Była także lekarzem szkolnym w tarnobrzesckim liceum. Pracowita, tolerancyjna, o szerokich horyzontach myślowych, doskonaliła i poszerzała swoją wiedzę medyczną, wprowadzając innowacje medyczne takie jak, ochronne szczepienia dzieci. Żyjąc w spartańskich warunkach niosła pomoc wszystkim. Jej mottem życiowym było nieść pomoc i miłość bliźniemu oraz „Być najmniejszą z najmniejszych”. Wypełniała najlepiej jak umiała dogmat płynący z wiary, czyli umiłowanie bliźniego. Wraz z doktorem Wołoszyńskim zorganizowała pierwszą opiekę pediatryczną w Tarnobrzegu. W 1953 roku w tarnobrzesckim szpitalu powstał oddział pediatryczny. Pierwszym lekarzem i ordynatorem została dr Olga Lilien, która nigdy nie odmawiała pomocy potrzebującym. Często furmankami, w nocy przemierzała drogi i ulice by nieść pomoc. W ostatnim etapie życia przebywała w Domu Opieki Społecznej na ul. Kurasia w Tarnobrzegu. Zmarła 19 sierpnia 1996 roku w wieku 92 lat i została pochowana na cmentarzu w Tarnobrzegu. Dziś jedna z tarnobrzesckich ulic nosi imię dr Olgi Lilien. Skromna osoba dr Olgi Lilien, „judymowej lekarki” będzie zawsze szanowana przez społeczność Tarnobrzega i okolic. Wiele osób, a szczególnie chore dzieci leczyła bezinteresownie, z poświęceniem i nigdy nie odmawiała pomocy. Z oddaniem realizowała motto przysięgi lekarskiej. Dla lekarzy, szczególnie pediatrów, stała się wzorem do naśladowania i przykładem tego, co w życiu jest najważniejsze. Ci którzy pamiętają dr Lilien, widzą ją jako osobę charyzmatyczną, działającą w trosce o dobro drugiego człowieka. Podjęcie niniejszej uchwały jest wyrazem szacunku, pamięci i wdzięczności, mieszkańców Tarnobrzega dla dr Olgi Lilien – „wielkiego lekarza małych ludzi”. Wpisuje się w tradycję honorowania osób, które swą postawą stanowią wzorzec dla przyszłych pokoleń. W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Tarnobrzega

Bogusław Pokulski

XI sesja Rady Miasta Tarnobrzega 11/24.04.2019

GŁOSOWANIE

30.

Głosowanie nad uchwałą w sprawie nadania imienia "Park rodzinny im. dr Olgi Lilien" obiektowi rekreacyjnemu wybudowanemu na Osiedlu Mokrzyszów w Tarnobrzegu.

TYP GŁOSOWANIA

Jawne

DATA GŁOSOWANIA

24.04.2019 17:57

LICZBA UPRAWNIONYCH

21

GŁOSY ZA

19

LICZBA OBECNYCH

20

GŁOSY PRZECIW

0

LICZBA NIEOBECNYCH

1

GŁOSY WSTRZYMUJĄCE SIĘ

0

GŁOSY NIEODDANE

1

KWORUM ZOSTAŁO OSIĄGNIĘTE

UPRAWNIENI DO GŁOSOWANIA

LP	NAZWISKO I IMIĘ	GŁOS	LP	NAZWISKO I IMIĘ	GŁOS
1	Andrzej Biernat	za	12	Leszek Ogorzałek	nieobecny
2	Marian Capała	za	13	Sławomir Partyka	za
3	Teresa Gołębiowska - Piś	za	14	Anna Pekár	za
4	Kamil Kalinka	za	15	Bogusław Potański	za
5	Bożena Kapuściak	za	16	Adam Rębisz	za
6	Grzegorz Kiełb	za	17	Waldemar Stępak	za
7	Artur Kiper	za	18	Damian Szwagierczak	nieoddany
8	Monika Łagowska - Cebula	za	19	Waldemar Szwedo	za
9	Alfred Martyniak	za	20	Włodzimierz Trybuła	za
10	Cezary Mikrut	za	21	Marian Ziolo	za
11	Łukasz Nowak	za			